

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke II

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 387.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670057340688/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Fortale.

I det jeg herved overantvorder mine Læsere andet Bind af Dannevirke, kunde der være Adskilligt, jeg ønskede at sige dem, og deriblandt var jo ustridig det Vigtigste, hvad Feilagtigt der har indsneget sig; men da jeg Intet veed, som strider imod Sandhed, og Tiden er mig knap, troer jeg at kunne spare en Umage, som Andre vel engang paatage sig.

Kjært er og maa det være mig, at Tidsskriftet, under dette Binds Løb, har vundet flere Kiøbere, thi da Mode og Døgnsmag ikke her fralokker nogen sine Penge, tør jeg haabe, at Kiøberne tillige ere Læsere, og naftet det ikke maa være mig kiært, at man i Norge slet ikke vil have med Dannevirke at giøre, er og bør det dog være mig inderlig kiært, at man ikke i Dannemark er ligedan sindet. I Forbigaaende være det sagt, at jeg vel paa en Maade kan have fortjent den umaadelige Haan, man i Norge udgyder over mit Navn, hvor selv Falsen slaaer det paa Kagen ved Siden af den Nidings, der bagvaskede Dannemark¹, fortjent den nemiig ved min alt for tidlige og høirøstede Lovsang over Norges Aand, mit alt for lyse Haab om dens Bedrifter. Imidlertid, det maa ikke fortryde mig, paa denne Maade at have forøget Dannemarks politiske Forbrydelser imod Norge, snarere skulde det fortryde mig, derved at have nedsat mit Fædreland; men sandt at sige, er det først i den sidste Tid, jeg har lært at adskille Norge fra mit Fædreland, og at jeg troede, der var mere af Fædrenes gode Aand i Norge end i Dannemark, var en Vildfarelse, jeg delte med de bedste Danske, og som i det Ringeste ikke udsprang af Forgøvelse i sit Eget. At jeg ikke, selv i min høieste Begeistring for Norge, undlod at advare mod Storagtigheden paa Fjeldet, der blæste ad Marken, det skal være min Forbrydelse, men det er mit Forsvar, thi det beviser, at jeg vilde baade Dannemark og Norge vel. At jeg endnu har netop det samme store Haab om Norge, som forlump, og seer kun dets Opfyldelse udsat, det stadfæster den gamle Erfaring, at man i Skoven er ikke nær saa udsat for at dreies af Vinden som paa Fjeldet; men at Haabet aldrig opfyldes, dersom Norge ikke lærer at takke Gud for Calmar-

¹ Præsten N. Wergeland udgav i 1818: »Beretning om Danmarks politiske Forbrydelser mod Norge». Om dette ubillige Skrift findes der en sving Fennefejde. bl. a. i »Det norske Nationalblad», hvorefter det, ogsaa fra Wergelands Modstandere, faaet adskillige Sidetug til Grundtvig.